

Messiaanse Gemeente Bracha te Apeldoorn

Nieuwsbrief 14

29 Sivan – 5 Tammoez 5780 (21 – 27 juni 2020)

Parasja Korach

Numeri 16:1 - 18:32

1 Samuël 11:14 - 12:22

Als het goed is, is dit de laatste Nieuwsbrief. Vanaf 4 juli hopen we elkaar weer wekelijks op de sabbat te ontmoeten in Het Kruispunt en dan is deze brief als contactmiddel dus overbodig. Die sabbat zal Jochanan ben Bracha de lering verzorgen over Chukat/Balak. We zien er naar uit elkaar weer te zien en te spreken. De Nieuwsbrieven probeerden het gemis een beetje goed te maken, net als de zoom-meetings, maar niets gaat boven een echte ontmoeting, ook al moeten we rekening houden met de 1½-meter voorschriften. Er is door ons een protocol opgesteld, zoals verplicht. Door de aangekondigde wijzigingen konden we dat protocol nog niet opnemen in deze Nieuwsbrief; het wordt nu apart toegestuurd, net als de gegevens voor zoom-meeting.

In deze Nieuwsbrief krijgt u eerst een indeling en overzicht van de parasja Korach met daarbij aansluitende vragen om u aan het denken of aan het studeren te zetten. Het was de bedoeling dat er daarna twee stukjes over die parasja zouden volgen, maar van een aangeschreven scribent heb ik niets ontvangen. In plaats daarvan geef ik wat gedachten door die ik aantrof op de site Holyhome over dit gedeelte uit Numeri.

Overzicht parasja Korach

door Bram van den Berg

1. Korach c.s. verwijten Mozes dat hij zich heiliger zou voelen dan de anderen. (16:1-5)
2. Mozes reageert daarop met een afspraak om het door de HEER te laten beslissen. (16:5-12)
3. Dathan en Abiram verwijten Mozes misleiding en mismanagement. (16:12-20)
4. De HEER reageert met een afgrijselijke straf. (16:20-35)
5. De HEER geeft opdracht met het koper van de wierookvaten platen te maken om het altaar mee te bedekken. (17:1-6)
6. Op het nippertje voorkomt Mozes uitroeiing van het volk door de HEER als heel het volk Mozes verwijt dat hij het volk van de HEER heeft gedood. (17:6-16)
7. Van twaalf stamhoofden worden hun staven voor de ark gelegd; die van Aäron is gaan bloeien en moet als waarschuwing worden bewaard. (17:16-27)
8. De taken en de verantwoordelijkheden voor de priesters worden vastgesteld. (18:1-8)
9. De heilige gaven voor de priesters, van de offers en de eerstgeborenen. (18:8-23)
10. In plaats van grond krijgen de Levieten de 10% die het volk moet afdragen, die zelf ook 10% aan de priesters moeten afdragen. (18:25-32)

Een vraag bij elk onderdeel:

1. De mede-opstandeling On, de zoon van Pelet, wordt later niet meer genoemd. Zou hij zich van de opstand gedistantieerd hebben?
2. Mozes verwijt Korach c.s. dat ze hoger op de geestelijk hiërarchische ladder willen. Bestaat er een geestelijke hiërarchie in de gemeente van Jeshua?
3. Korach mag hoogmoed of jaloezie verweten worden, maar is de houding van Dathan en Abiram niet veel erger?

4. Korach, Dathan en Abiram werden levend begraven. Of voeren zij levend het dodenrijk in? Het was immers een unieke gebeurtenis. Voor welke vertaling van *Sjeool* kiezen wij? Wat stellen we ons daarbij voor?
5. Heeft het altaar van die tijd een dubbele laag koper? De houten holle kist was immers al met koper bekleed?
6. Het aantal slachtoffers was enorm. Wat heeft Aäron nu eigenlijk gedaan, of moeten doen om die plaag te stoppen? (Vergelijk het met de koperen slang.)
7. Hoe lang zou de staf van Aäron gebloeid hebben? Zou die niet zijn verlept en verdroogd?
8. Zijn de geestelijk leiders van een gemeente verantwoordelijk voor de overtredingen van de leden van een gemeente als lid van de gemeente?
9. Zouden de Leviëten en de priesters niet te veel ontvangen? Dat konden ze toch nooit allemaal op?
10. Hoe staan wij tegenover het geven van tienden?

De bloeiende staf van Aharon

door Pieter Gaemers

De parasja Korach is een van de meest nare episodien in de Tora. Na uit ongeloof het land niet te willen intrekken, volgt nu de rebellie van Korach, Dathan en Abiram met daarna een bijna totale opstand tegen Mozes en Aharon die wel 14.700 Israëliëten het leven kostte.

Om definitief een einde te maken aan het betwisten van Aharons leiderschap, gaf God een geweldig teken: van de twaalf door de leiders van de stammen ingeleverde staven, allemaal stukken dood hout, ging die van Aharon bloeien, ja, nog wonderlijker, er zaten zelfs na die ene dag rijpe amandelen aan. Daardoor was het voor het volk duidelijk, dat God Aharon had uitgekozen. En het morren hield op, zodat het volk niet hoefde te sterven. Gods ingrijpen laat hier zien hoe genadig Hij is.

De bloeiende staf met amandelen is een beeld van de opstanding uit de doden. In deze parasja is het een duidelijk teken van Gods keuze voor Aharon. Zo is ook de opstanding van Jesjoea uit de dood het duidelijke teken dat Gods keuze aangeeft.

De staf van Aharon werd in de ark als een getuigenis van Gods keuze voor het huis van Aharon bewaard. Volgens een joodse legende hield elke koning deze staf in zijn hand totdat de Tempel werd verwoest en toen werd hij weggeborgen. Dezelfde staf is er ook voor bestemd dat koning Messias deze in zijn hand zal houden (Numeri Rabba 18:23). De Bijbel vermeldt nergens dat een van de koningen van Juda de staf van Aharon hanteert. Het hanteren door koningen van de priesterlijke staf lijkt de onderscheidende rol tussen monarchie en priesterschap te doen vervagen. De staf van Aharon symboliseerde echter Gods keuze van een man in Zijn dienst. De koningen van Israël zouden Aharons staf tonen om hun goddelijke aanstelling op de troon te bewijzen. Als er enige mopperaars of rebellen van de troonsbestijging van de nieuwe koning zijn, laat ze naar de staf van Aharon kijken en zich herinneren wat God met mopperaars en rebellen doet. Daarom is het redelijk om te veronderstellen dat de koningen van Juda de staf van Aharon in de hand zouden hebben genomen als ritueel bij hun kroning. Aan het einde van de Judese monarchie raakte de ark echter zoek en dus ook Aharons staf.

De Midrasj Rabba verzekert ons dat wanneer de Messias komt, de staf van Aharon in Zijn hand zal worden gegeven. Als bewijstekst beroepen zij zich op een vers uit Psalm 110, de door de apostelen meest geciteerde psalm als ze over Yeshua leerden: Dezelfde staf is ook bestemd om in de hand van de Koning Messias te worden gehouden, zoals er staat [in Psalm 110:2], "De Heer zal Uw sterke scepter vanuit Sion uitstrekken, zeggende: 'Regeer te midden van uw vijanden' ". Mozes was de profeet en koning. Aharon was de priester. Wanneer Jesjoea terugkomt, komt Hij als Koning, maar hij is ook Profeet en Priester. Hij verenigt de monarchie en het priesterschap en

is Hij waardig de staf van Aharon te hanteren. *(Met dank aan First Fruits of Zion.)*

Enkele gedachten over deze parasja via de site Holyhome

Numeri 16: 1 - 19

Het middelaarschap van het OT staat hier op het spel. Dat het volk namelijk wel een heilig volk is, iedereen inderdaad, maar dat zulks wel bestaat bij de gratie van hun heiliging: en daarvoor heeft God de priesterfamilie van Aäron afgezonderd, om dagelijks die verzoening symbolisch te voltrekken in de offerdienst. Korach en de zijnen doen alsof uitgekozen volk van God zijn de natuurlijkste zaak van de wereld is, evenals trouwens het beërven van het beloofde land. In wezen ontkennen zij de noodzaak van Christus. Ik zie in Korach iets van al die moderne theologen die vandaag aan de dag beweren, dat het begrip verzoening geschrapt moet worden evenals Jezus als het Lam van God dat de zonden van de wereld wegdraagt. Zij kunnen God ook zonder dat offer wel naderen. Maar Gods gerechtigheid zal blijkens het vervolg de aarde splijten.

Numeri 16: 20 - 17: 15

Het volk volhardt in een onheilig grote mond tegen de HEER ondanks dat Korach en zijn aanhang opgeslokt zijn door de aarde en de 250 vooraanstaande mannen in Korachs kielzog levend verbrand zijn. Ruim 14000 doden vallen er nog eens. Het zijn getallen die ons doen huiveren. We kunnen ons bij zulke directe oordelen van God over aanhoudende opstandigheid ook niks voorstellen. Mensen kunnen tot op TV toe maar van alles over God uitkramen. Het is schijn die bedriegt, want God is nog steeds Dezelfde. Lees Hebr.12: 18-28 er maar eens bij.

Numeri 17: 16 - 18: 7 (Wbr)

Nogmaals gaat de HEER er toe over om het geslacht van Aäron aan te wijzen voor de priesterdienst van de verzoening. Blijkbaar hield het gemor onder het volk daarover nog steeds niet op. Er zit bij het volk ook achter dat zij bang zijn geworden van 'de tent, de verblijfplaats van God' (vs.28), als een plek waar zomaar enorme aantallen doden vallen. Ze zullen moeten leren dat er via legitieme verzoening juist leven rondom de tent van de HEER is. Daarom is het symbool van die bloeiende, dus levengevende, amandelstok zo sprekend. En daar liggen ze dus nu in de tent voor het aangezicht van de HEER: de verbondsakte van de wet en daarnaast de staf van de verzoening. Het is dus de tent waar God onder zijn volk woont in Jezus Christus.

Numeri 18: 8 - 32

De arbeiders in de dienst van de verzoening blijken hun loon waard. Vergelijk dat eens met de prijs waarop Dé Priester geschat is, Matth.26:14, 15 en 27:9!

Dank- en gebedspunten

- We zijn dankbaar dat we weer bijeenkomsten kunnen beleggen.
- We zijn dankbaar dat in Nederland de kans op coronabesmetting een stuk kleiner is geworden.
- We zijn dankbaar voor de behoorlijke hoeveelheid regen die gekomen is, waardoor de gewassen er momenteel veel belovend bijstaan.
- We zijn dankbaar dat in Israël de nieuwe regering aan het werk is gegaan, maar blijven bidden om wijsheid en tact en bovenal dat de regering zal erkennen in het land van de God van Israël te wonen.

- We bidden voor de teruggekeerde vluchtelingen in Syrië die door de economische sanctiemaatregelen van de VS nauwelijks hulp kunnen krijgen van ngo's als b.v. Dorcas.
- We bidden voor de slachtoffers van Jihadistische strijdgroepen in Nigeria die kerken platbranden en christelijke dorpen uitmoorden.

Via Pieter Gaemers ontvingen we de gebedsbrief voor Israël. Graag beveel ik u aan die helemaal te lezen, [klik hier](#). Uit die brief haal ik het volgende punt:

Er is een breed samenwerkingsverband ontstaan van Nederlandse organisaties die een noodhulpactie zijn gestart om Messiaanse Joden en Arabische christenen te helpen die door de coronacrisis dubbel worden geraakt (zie [dit bericht](#)). Bid hiervoor en overweeg een gift voor dit doel aan een van de deelnemende organisaties.

We zijn dankbaar dat onze oude broer Ben Ketelaar weer in zoverre hersteld is dat hij op sabbat 4 juli weer in ons midden hoopt te kunnen zijn.

Bijbeltekst

Romeinen 12:10: *Heb elkaar lief met de innige liefde van broeders en zusters en acht de ander hoger dan uzelf.*

Deze tekst kwam bij me op naar aanleiding van de parasja van de week. Hoe staat het met onze innige liefde voor elkaar en hoe met het elkaar hoger achten dan onszelf?

Omzien naar elkaar

door Maaike van den Berg

De nieuwsbrieven waren in de voorbije periode een mooie poging om als gemeente contact met elkaar te hebben. De zoommeetings hadden als meerwaarde dat je dan elkaar ook ziet en met elkaar in gesprek gaat. En toch, het blijft behelpen en wat al helemaal moeilijk is het vervullen van de taak naar elkaar om te zien, met elkaar mee te leven in lief en leed. Dat ging nog het beste door elkaar eens te bellen.

In de voorbije periode heb ik meerdere keren nagedacht over dat oog hebben voor elkaar, dat omzien naar elkaar, hoe je dat handen er voeten kunt geven.

Zeker, ik heb meerderen gebeld en dan breng ik zo'n ontmoeting ook in gebed, want omzien naar elkaar is ook bidden voor elkaar. Bidden is voor iedere christen het onderhouden van je relatie met je Schepper, maar het is ook invulling geven aan je relatie met anderen, vooral als je de situatie van die ander een beetje kent en begrijpt. Daarom denk ik dat pastoraat niet zonder gebed kan en gebed voor elkaar niet zonder omzien naar elkaar. Durf je de ander te vragen: 'Hoe gaat het met je?' Want dan loop je het risico zoveel te horen dat gebed met en voor die ander onmisbaar is. Daarom denk ik dat naast de samenkomsten op de sabbat de kleine huiskringen echt belangrijk zijn voor het meeleven met elkaars vreugden en verdriet. In die kleine kring kun je elkaar tot zegen te zijn en elkaar helpen in persoonlijk contact, een op een. In een kleine groep durf je eerder voor elkaar kwetsbaar te zijn en ben je eerder bereid om elkaar te helpen als het leven een woestijn lijkt te zijn.

Omzien naar elkaar,
laten we daar als gemeente werk van willen maken in onze contacten,
in echte belangstelling voor elkaar en in gebed voor en met elkaar.

De zoom-meeting

De digitale ontmoeting op sabbatmorgen van 09.30 tot 10.45 uur was een ‘echte’ ontmoeting. Er hadden er tien ingelogd en ieder kon en mocht zijn woordje doen, dit keer met als gespreksleider Steven. We bespraken o.a. de vraag waarom bij het ene voorschrift wel uitdrukkelijk vermeld staat dat het ook voor de vreemdelingen die onder de Israëlieten wonen, geldt, en bij het andere niet. Dit vooral ook naar aanleiding van Bert Huizings stukje, waar hij het heeft over de *ger* en dat Kaleb geen echte Judeër was. Vervolgens bespraken we enkele van de vragen die bij de parasja waren gesteld. Boeiend en leerzaam.

Ook aanstaande sabbat hebben we weer zo’n zoom-meeting. Volg de aanwijzingen en doe mee.

In die zoom-meeting ging het over de parasja sjelach lekha. Daarover had Helene een stuk ingezonden, maar dat kwam pas binnen na de verzending. We plaatsen het alsnog, dankbaar dat ze spontaan meedoet – trouwens ook aan de zoom-meetings.

Shelach Lecha

door Helene

We zijn nog steeds in de woestijn van het aardse leven.

De tocht in de woestijn zou niet één jaar en een paar dagen duren maar bij elkaar 40 jaar. Dit alles met zijn ups-and-downs: de geschiedenis van het gouden kalf, de verspieders, de geschiedenis van Korach. We kennen ze allemaal. Ik ga hier niet verder op in, maar iets anders wil ik graag met u delen.

Ik kreeg een bericht binnen uit Israel dat een jonge man van 26 was overleden, niet aan het corona virus zelf maar wel aan het gevolg van de beschadiging die het virus veroorzaakt had aan zijn hart. Ik moest terugdenken aan al die jonge jongens en meisjes van het Israëliëse leger die hun levens gegeven hebben voor "HUN LAND".

Na het lezen was ik in een down-stemming. Om dit een beetje te kunnen begrijpen ga ik even terug naar het werk dat ik in Israël heb gedaan. Ik was mede directeur van een grote organisatie. Ik was verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van vijf projecten. Niet alleen dus het werk onder de survivors van de Shoa maar ook het contact hebben met hoge legerleiders van alle rangen en standen behoorde daartoe. Bv. op uitnodiging ben ik aanwezig geweest bij de promotie van Gantz als Opperbevelhebber van het Israëliëse leger in 2011. Hierdoor ben ik vele malen in contact geweest met en op bezoek geweest op de kazernes bij de jonge soldaten die hun dienstplicht vervulden. Jonge jongens en meisjes, soms nog bijna kinderen. Ik als "safta" heb menig knuffel gehad van deze jonge mensen. Ook die jonge man die maandag is overleden, was een van deze jonge mensen die zoveel gegeven hebben.

Dan komt de vraag soms bij je op: waarom?

Ik ging op zoek naar wat informatie over de Parasha van deze week en stuitte op een verhaal van een gelovige Jood. Hier wil ik graag iets over delen. Hij zegt het volgende naar aanleiding van de dood over zijn zoontje:

O mijn G'd, het doet zo'n pijn, waarom ben je weggegaan. Hoe kan G'd zoiets toestaan. Ik geloof in G'd op verschillende manieren. Ik voel dat Hij er is en ik begrijp dat Hij er is. Het is goed en soms noodzakelijk om het geloof met verstandelijke argumenten te ondersteunen. Veel geleerden uit alle hoeken van de wereld hebben geprobeerd een verklaring te vinden over

het ontstaan van de wereld. Bv. niets in de wereld ontstaat uit zichzelf. Hoe dieper ze doordringen in de geheimen van de micro- en macrokosmos, hoe meer ze overtuigd raken dat dit het werk moet zijn van een super organisator, dus G'd!! Daarom is het dat ik de vraag stel hoe een liefdevolle G'd kan toestaan dat je kind sterft. Als je niet in G'd gelooft zou ik me daar niet over verwonderen met al de ellende die er in de wereld is. Maar ik geloof wel in G'd dus zoek ik naar een antwoord. Wij zien de dingen niet zoals G'd ze ziet, wij zijn beperkt. Hoe zou de mens dan in staat zijn om te begrijpen en te zien zoals G'd denkt en alles ziet. Het beroemde boek dat zich er mee bezig houdt, is het boek van Job, met name de laatste hoofdstukken.

Dan vertelt deze Joodse man verder over een brief die ze ontvingen na de dood van hun zoontje. Deze man schreef:

Ik heb gehoord wat er is gebeurd. Ik loop hier in de grootsheid van G'ds natuur. Zo oneindig groot en zo volmaakt, toch ook zo wreed in onze ogen. De weidevogels zijn hier heel talrijk in allerlei soorten. Ze hebben nu jongen. Langs de duinrand zie je ze aankomen zweven, heel veel meeuwen, verblindend wit tegen de blauwe hemel. De weidevogels, de ouders, vliegen op met een luide alarmroep in een wanhopige poging hun jongen te beschermen. Vanmorgen, maar ook zo vaak eerder al, zag ik hoe het mis ging. En de jonge vogel nog zo klein en onvolgroeid, werd meegevoerd, de oude vogels achterlatend, hulpeloos. Alle zorg van zoveel dagen voor niets geweest, ineens weggefallen. Wat mij het meeste aangrijpt, is het tragische terugvliegen van de oude vogels naar het stuk weiland met zoveel zorg uitgekozen en verdedigd. Alles voor niets geweest en steeds opnieuw wordt het voorjaar. Hoe weidevogels een vanzelfsprekend gehoor geven aan de innerlijke drang, jubelen in een uitbundige baltsvlucht. In vernuftig verborgen nesten broeden ze hun eieren uit, verzorgen hun jongen en brengen ze groot alsof er niets gebeurd is. Sterke verblindend witte afgezanten G'ds zwevend in sierlijke bogen boven hen, hun onschuldige prooi kiezend volgens onbeschrijflijke wetten.

Zo hebben we allemaal ons verhaal, soms wandelen we in een woestijn met al zijn ups en downs, maar ik geloof, en Hij is er!

Nagekomen bericht

Bert Huizing

We kregen nog een nagekomen bericht over de parasja Sjelach lekha, van Bert Huizing:

Goed verhaal van rabijn Jacobs! Tot welke verspieters behoren wij? Tot de tien met negatieve verhalen of tot de twee die wisten wat er van hen wordt verwacht.

<https://christenenvoorisrael.nl/2020/06/toeristen-zijn-geen-spionnen/>

Voor de kinderen

door Leny Gaemers

Sjalom jeladiem, kinderen van Bracha,

Wat moet dat onvergetelijk zijn om onder die grote groep mensen te zijn die naar Jesjoea toe gaan en om zo dichtbij Hem te kunnen komen. Dan kun je horen wat Hij te vertellen heeft. In de Bijbel staat dat Hij alle dorpen en steden langs ging en in hun synagogen leerde en het goede nieuws van het Koninkrijk verkondigde en alle ziekte en alle kwaal genas (Matt 9:35). Soms probeer ik weleens te bedenken hoe dat is als ik de Bijbel lees. Dat ik bij al die mensen sta. Dan vraag ik aan de Vader of Hij me helpen wil door de Heilige Geest mee te beleven wat Jesjoea doet om mensen te genezen of vrij te maken. Daar staat bij dat toen Jesjoea al die mensen zag, Hij een hart vol barmhartigheid kreeg, zeg maar heel veel liefde, omdat ze waren als schapen die geen herder hebben. En Hij is nu juist de Goede Herder... God heeft in de Torah en ook bijvoorbeeld in de

Psalmen al aan het volk Israël verteld dat Hij hun Geneesheer is. Jesjoea liet dat dus zien toen Hij op aarde was.

Op een van die dagen komt Jesjoea terug van een reis in de plaats Kapernaüm, waar Hij woont. Daar woont ook een officier (hoofdman) van het Romeinse leger. Eén van zijn slaven, die hij heel graag mag, is er slecht aan toe. Hij is bang dat hij gaat sterven. Maar als hij hoort dat Jesjoea er is, stuurt hij een paar van de oudsten van de synagoge naar Hem toe. De officier heeft gehoord over de wonderen die Jesjoea doet en hij is zo blij dat zijn knecht dan zal genezen. “Het is een aardige man” zeggen de oudsten, “Hij houdt van het Joodse volk. En hij heeft zelfs de synagoge voor ons laten bouwen. Kom alstublieft met ons mee, de officier is het waard dat U zijn slaaf geneest.” En Jesjoea gaat met hen mee. Maar als ze al dichtbij het huis van de officier zijn, komen er een paar vrienden van hem aan om tegen Jesjoea te zeggen: “Doe geen moeite om mijn huis binnen te gaan, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Daarom wilde ik ook niet persoonlijk naar U toe komen. Spreek in plaats daarvan alleen maar een woord dan zal mijn knecht genezen. Zelf ben ik ook iemand die mensen, die boven mij staan, moet gehoorzamen. En ik heb soldaten onder mij. Tegen de een zeg ik ‘ga heen’ en hij gaat; tegen de ander ‘kom hier’ en hij komt. En tegen mijn slaaf zeg ik ‘doe dit’ en hij doet het.” Toen Jesjoea dat hoorde, zei Hij verwonderd tegen al de mensen, die meegelopen waren: “Zelfs in Israël heb ik zo’n groot geloof niet gevonden!” Terug in het huis vinden de vrienden de slaaf gezond en wel terug. Wat een blijde dag is het geworden voor hen allemaal.

Op de laatste pagina iets om te knutselen.

Reactie naar aanleiding van deze nieuwsbrief

Reageren? Stuur uw e-mail naar: info@mg-bracha.nl

Een hoofdman stuurt enkele vrienden naar de Here Jezus. Ze geven een boodschap van de hoofdman door: "Mijn slaaf is ziek. U hoeft maar te spreken en mijn slaaf zal genezen zijn." De vrienden gaan naar huis, ze openen de deur, en wat zien ze? De slaaf is gezond! (Lucas 7 : 1 – 10)

- Knip het blad doormidden.
- Knip de deur open op de dikke lijn.
- Maak een vouw op de stippellijn, zodat je de deur kunt openen.
- Doe lijm op de plakstrook en plak het gedeelte van de slaaf achter het huis op de plaats waar de deur zit.
- Als je nu de deur opent zie je de slaaf, gezond en wel!

www.bijbelidee.nl

